

بررسی امنیت هستی شناختی در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در قبال سوریه از سال 1357

اسماعیل رفعت*، 43،

97-11-19

سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در سه دهه گذشته شاهد تحولات و روندهای گوناگونی بوده است. به گونه ای که حتی در چهارچوب مبانی و اصول بنیادین و ثابت سیاست خارجی جمهوری اسلامی، رفتارهای متفاوتی بروز داده است. از طرف دیگر، علی رغم تغییر و تحولات در عرصه بین المللی، علی الخصوص در بحران سوریه، برخی از رفتارهای ایران استمرار داشته است. از این رو این پرسش، مطرح بوده است که انگیزه و علت اصلی رفتار سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در عرصه بین المللی و بحران سوریه چیست؟ نظریه های تحلیل سیاست خارجی و روابط بین الملل، در پاسخ به این سوال، عمدتاً انگیزه های رفتاری ایران را براساس مفهوم امنیت فیزیکی توضیح می دهند. اما در بیشتر این پژوهش علت و انگیزه رفتاری سیاست خارجی ایران در بحران سوریه بر مبنای نظریه امنیت هستی شناختی مورد تجزیه و تحلیل قرار می گیرد. از این منظر، مهمترین علت رفتارهای سیاست خارجی ایران در منازعات پایدار، جستجو و تامین امنیت هستی شناختی است. یعنی جمهوری اسلامی ایران در سیاست خارجی خود بیشتر نگران حفظ ویت خود و همچنین استوار نگه داشتن مصادیق نظام اعتماد پایه و روبه های روال مند خود به عنوان یک دولت اسلامی که عملاً به عنوان رهبر محور مقاومت نیز شناخته می شود، می باشد. کلیدواژه ها: سیاست خارجی، امنیت هستی شناختی، هویت، نظام اعتماد پایه، محور مقاومت

کلمات کلیدی : سیاست خارجی، امنیت هستی شناختی، هویت، نظام اعتماد پایه، محور مقاومت

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)